

Садржај

Увод	3
1. Биографија	4
1.1. Почетак књижевног рада	4
1.2. Лиричар	5
1.3. Преводаилац Шекспира	7
1.4. Драматичар	7
1.5. Остали књижевни рад	8
2. Опште карактеристике песништва Лазе Костића	9
3. Међу јавом и мед сном	9
4. Санта Мариа дела Салуте	11
5. Родољубиве песме	14
6. Костићеве драме	17
Закључак	20
Литература	21

Увод

И у животу и у поезији Костић је стално одступао од свакодневног и уобичајеног. Важио је као пример бизарна, ексцентрична, разбарушена романтичара који у свему што ради хоће да буде друкчији од осталих, издвојен, оригиналан. У томе су једни видели генијалност, а други шарлатанство. Међутим, тај песнички фантаста био је најобразованији међу песницима романтичарског круга и један од најученијих наших људи 19. столећа. Рођен у Ковиљу крај Новог Сада у официрској породици, Костић је, после завршене гимназије, студирао право у Пешти и стекао докторат права (1866). Био је познавалац класичних и модерних језика, највећи полиглота после Доситеја. Знао је грчки, латински, немачки, француски, енглески, руски, мађарски, на свим тим језицима је читао, с неких преводио, а на немачком, француском и латинском и писао. На његово интелектуално образовање највећи утицај имала је хеленска књижевност и философија: Хомер, Есхил, Хераклит и други. Једини хеленофил међу романтичарима, он је био и први шекспироман међу њима, писац који је највише допринео Шекспирову културу у српском романтизму, наш најзначајнији преводаилац енглеског драматичара у 19. столећу. Хеленизам, Шекспир, српска народна поезија – то су три основне претпоставке Костићева дела.

У младости је био један од омладинских првака, активан у свакодневном политичком животу, посланик на српским саборима и у пештанском парламенту, хапшен због своје политичке активности, бунтовник, апологет српства. У позним годинама он доживљава трансформацију што подсећа на ону коју је пре њега доживео Ј. Игњатовић: разочаран у националне идеале своје генерације, он се одваја од напредног покрета, својих другова и некадашњих сабораца и улази у табор клерикалаца и конзервативаца, што је, као и код Игњатовића, био један од разлога његове непопуларности и оспоравања у последњем периоду живота.

1. Биографија

У Ковиљу, у Бачкој, од оца аустријског официра, родио се Лаза Костић 31. јануара 1841. Основну школу учио је у месту рођења, реалку у Панчеву, гимназију у Новом Саду и Будиму. Права је свршио у Пешти, 1864; 1866. постао је доктор права. 1866. буде изабран за професора у српској гимназији у Новом Саду. 1867. постао је велики бележник општине новосадске; од 1869. до 1872. био је председник варошког суда. У Пешти као ђак и у Новом Саду врло живо је учествовао у омладинском покрету, као један од првака у њему. У неколико махова био је и посланик на црквено-народном Сабору у Карловцима и два пута посланик шајкашки у пештанском парламенту. 1872. био је затворен због "велеиздаје". 1879. постао је секретар српског посланства у Петрограду.

Почетком осамдесетих година уређивао је либерални орган Српску независност у Београду, одакле је отишао 1883, а крајем осамдесетих година службени лист Глас Црногорца на Цетињу. Вративши се у завичај, живео је доста повучено и неактивно све до саме смрти. Последње године живота провео је у Сомбору. Умро је 26. новембра 1910, у Бечу, где је отишао на лечење.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com